

det Beløb, vi for hørt Vedkommende skulle votere, er netop det, der passer med Hensyn til det nævnte Forhold; om det er Lidt for meget eller Lidt forlidt er ikke det Vigtige. Vi ere altsaa enige om, at Pengene skulle reises; men det er let forstaaeligt, at man ikke er saa enig om, hvorvidt man er slaaet ind paa den rette Vej i det Forslag, som Regjeringen har forelagt os. Men hvilken Vej man end slaaer ind paa, bliver der stor Ulighed, og paa hvad Maade man her end vil bestemme Skatten, vil der lyde høie Klager over, at Den betaler Forlidt og Den For meget. Tilnærmelsesviis mener jeg imidlertid, at man maa kunne komme til den rette Maade at opkræve Pengene paa. Nu have samtlige ærede Talere i fuldkommen Enighed hittet sig derhen, at det Rette og Billige var en Indkomstsskat; men de Fleste have tillige sagt, at for Tiden kunde man vel ikke komme ind derpaa; ja, en af de ærede Talere (Mørch) har endogsaa sagt, at dette vilde frembyde uoverstigelege Vanskeligheder, saa at man altsaa, medens man erkjender det Billige og Rigtige i at have Pengene paa denne Maade, dog synes at mene, at man ikke kan komme ind paa denne Vej for Diebliffet. — Jeg holder mig imidlertid overbeviist om, at naar vi først ere komne til den almindelige Erkjendelse, at det er det Rigtigste og Billigste, at tage det, som man behøver, gennem en Indkomstsskat, saa vilde det ikke frembyde uovervindelige Vanskeligheder at faae et saadant Massineri i Gang. Som alle rede antydet af flere ærede Talere, er man jo her i Kjøbenhavn godt paa Veie dermed, og det har saaledes i Praxis viist sig, hvorvidt en saadan Skatteopkrævning lader sig gennemføre. Jeg tvivler derfor ikke paa, at man vil være i Stand til, skjøndt vel med enkelte Feiltagelser og Misgreb, at faae indført en saadan Skat over hele Landet. Man maa imidlertid ikke troe, at enhver Ubillighed vil kunne undgaaes ved denne Skatteopkrævningsmaade; som ved enhver anden vil der finde Ubillighed Sted ved denne, men jeg troer rigtignok i en langt mindre Grad. At der findes store Ulemper og Ubilligheder ved dette Lovudkast, er en Selvfølge. Hvad der taler for, at det indeholder flere Ubilligheder, end ellers

Tilfældet er med Skattelove, er dets midlertidige Natur, og at man ikke har været i Stand til at lade det nyde den Overvejelste og Forberedelse, som ellers blive saadanne Love tildeel. Der er allerede i saa Henseende anført en Deel om Stattens Paaligning paa Hartkornet. Jeg skal herved gjøre opmærksom paa, at Skatten aabenbart vil komme til at falde overmaade haardt paa alle de Forbrugere, som have Gjæld paa deres Eiendomme. Lad os tænke os en Gaard paa 10 Tdr. Hartkorn og lad os anslaae Indtægten til 1000 Rd. — jeg antager, at det passer nogenlunde. Denne Gaards Besidder vilde komme til at betale 32 Rd. 3 Mk. i Skat. Naar nu denne Mand skulder Penge paa sin Gaard, saaledes, at han svarer en Rente paa 500 Rd., saa betaler han virkelig $6\frac{1}{2}$ pCt. af sin Indtægt, medens derimod Andre, der have en Indtægt af 500 Rd. — lad os sige her i Kjøbenhavn, — og som deraf skulde yde Skat paa den foreslaaede Maade, kun komme til at betale i Skat 6 Rd., altsaa $1\frac{1}{5}$ pCt. Tager vi nu en Arvefæsteeiendom, der er gaaet over til fuld Eiendom, og hvormed saaledes Godseieren ikke har det Allermindste at bestille, idet Arvefæsteren har Ret til at skatte og valte med sin Eiendom, ligesom med enhver anden fri Eiendom, saa maa det forekomme høist ubilligt, at Godseieren skal betale en Deel af Krigsskatten, men langt ubilligere er Forholdet, dog ved Fæstegods. Hvis man f. Ex. tager — jeg har gaaet Forbeholdene igjennem — en Gaard paa 6 Tdr. Hartkorn, og ansætter den Afgift, der svares deraf til Godseieren, det være sig i Penge, Landgilbe etc., med Rente og Amortisation af Indfæstningssummen, dog uden at regne de allersidste Aars Indfæstninger, men hvad almindelig svares af Fæstegods, saa vil man komme til et Beløb af mellem 150 og 200 Rd. Jeg troer, at 200 Rd. vil være den højeste Afgift og 150 Rd. Middelaafgiften. Har Fæsteren nu en Indtægt, svarende til den, jeg før nævnte, af de 6 Tdr. Hartkorn, saa vil denne blive 600 Rd. og han kommer da til at betale af sin Indtægt lidt over $\frac{1}{2}$ pCt., medens Godseieren kommer til at betale 8 á 10 pCt. Dette er en saa stor Ubillighed, som vi neppe vilde faae, hvis vi havde en Indkomstsskat. Den Forholdsregel, der fandt Sted